

Вечерница, ту зарань като *Зорница*. Тая звѣзда отдалечь ни ся види лъскава, а тя въ сѣщинѣ-тѣ си е тъмна; лъскава ни ся види и блящи, защо-то като едно оглядало ни отмѣта въ очи-ты свѣтлинѣ отъ слънце-то, кое-то ѝ грѣе.

Като наше-то слънце, кое-то ни е подарилъ Милый Богъ за да ни грѣе, има по небе-то, както казахмы, твърдѣ много такыва слънца, нѣ едни отъ тѣхъ ни ся бляскать въ очи-ты като звѣздицы а другы пакъ никакъ ся не видять, защо-то сѣ много надалечь, и то толкова надалечь, що-то и съ мыслѣтѣ си чловѣкъ неможе ги постигнѣ.

Помыслѣте си сега колко свѣтове е създалъ Господь и колко е Той всемогъщъ! Около всякое отъ тѣя слънца, като дѣца около бащѣ, ся врьтять и обыкають много другы топкы като нашѣ-тѣ земѣ едни пò-близу до него, другы пò-надалечь отъ него, едни малкы, другы голѣмы, а то имъ грѣе и стои да ги надгядва да ли си работи всяка работѣ-тѣ. И при толкова си безбройны звѣзды, всяка си знае пѣтя и ряда, и никакъ си небръкать една на другѣ нито ся рушкать; съ това Господь искалъ да ны научи, че безъ рядъ нѣма животь, и че всякой отъ насъ трѣбува да си знае мѣсто-то и ряда.

Нѣ може нѣкому да дойде на умъ да запыта: отдѣ додѣ слънце-то да стои, кога нѣе гядамы, че то отъ еднѣ странѣ изгрѣе, прѣтури ся по небе-то па зайде на другѣ странѣ; лема земя-та ся врьти а слънце-то стои?

Имате правдѣ да запытате за това, защо-то намъ наистинѣ така ся чини, па и за много вѣкове всичкы хора мыслили, че слънце-то и звѣзды-ты ся врьтять около земѣ-тѣ, а то си стои на едно мѣсто